

## Arrest

nr. 300 171 van 16 januari 2024  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI  
Rue Lucien Defays 24-26  
4800 VERVIERS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 mei 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 juli 2023 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft de Syrische nationaliteit.

Op 9 mei 2023 kwam verzoeker aan in Zaventem, waarbij hij bij aankomst werd gearresteerd.

Diezelfde dag werd verzoeker gehoord door de politie van LPA-Brussel Nationaal gezien hij op heterdaad werd betrapt op het gebruik van valse documenten, met name een Syrisch paspoort waarbij pagina 32 en 33 van het paspoort werden uitgewist en een valse verblijfskaart van Denemarken.

Op 10 mei 2023 nam verweerder een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op diezelfde dag nam verweerder een inreisverbod van drie jaar ten aanzien van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Betrokkene werd gehoord door de politie van LPA-Brussel Nationaal op 09.05.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.*

*Aan de heer:*

*Naam : A. (...)*

*voornaam : M. (...)*

*geboortedatum : (...)1978*

*geboorteplaats : Damascus*

*nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)*

*wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.*

*Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.*

*De beslissing tot verwijdering van 10.05.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING**

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

*X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*

☐ *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

*Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:*

*Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie van LPA-Brussel Nationaal op 09.05.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van het gebruik maken van valse documenten.*

*Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om onwettig in België te verblijven en de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.*

*Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België heeft, noch medische problemen heeft. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.”*

#### **2. Onderzoek van het beroep**

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 7, 62, 74/11, 74/13 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), van artikel 6, lid 5, van richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 inzake normen en procedures die in de lidstaten erkend en toegepast worden voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna de Terugkeerrichtlijn), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van misbruik van bevoegdheid, van het recht om te worden gehoord en met name artikel 41, lid 2 van het Handvest en van het evenredigheidsbeginsel. Tevens voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan.

Verzoeker licht zijn middel toe als volgt:

*“VOOR ZOVER DAT:*

*dat artikel 74/11 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat de duur van het inreisverbod wordt vastgesteld rekening houdend met alle omstandigheden van elk geval. Het is dus aan de tegenpartij om bij het nemen van een beslissing op deze basis rekening te houden met de bijzondere omstandigheden van het geval.*

*OVERWEGENDE dat de motivering betreffende het inreisverbod niet toelaat dat de wederpartij wordt geacht rekening te hebben gehouden met de omstandigheden waarvan zij kennis had bij de vaststelling van de duur van het verbod, zoals bepaald in artikel 74/11, §2, eerste lid, van de wet van 15.12.1980, terwijl de in de genoemde beslissing opgenomen duur van drie jaar van het inreisverbod bijzondere aandacht rechtvaardigt.*

*OVERWEGENDE dat de motivering ontoereikend is en dat het aan de wederpartij toekomt om uit te leggen waarom de door verzoeker aangevoerde elementen volgens hem geen referentiedaad vormen voor het inreisverbod van drie jaar.*

*OVERWEGENDE dat rekening moet worden gehouden met alle omstandigheden van het geval; dat de wederpartij haar motiveringsplicht met betrekking tot artikel 74/11, §1, eerste lid, van de wet van 15.12.1980 niet is nagekomen.*

*DAT §2 van voornoemde bepaling bepaalt dat:*

*"De minister of zijn afgevaardigde kan in bijzondere gevallen om humanitaire redenen afzien van het opleggen van een inreisverbod".*

*DAT in casu, gelet op verzoekers situatie, dit inreisverbod van drie jaar ongerechtvaardigd en onevenredig is.*

*dat dit besluit uitsluitend is gebaseerd op het feit dat verzoeker een vals paspoort had dat verzoeker, aangezien hij niet werd vergezeld door een tolk, de situatie en zijn reisgeschiedenis niet heeft kunnen uitleggen.*

*Dat hij evenmin naar behoren heeft kunnen uitleggen dat hij bij aankomst internationale bescherming wenste aan te vragen.*

*DAT hij dit heeft uitgelegd met het weinige Engels dat hij heeft.*

*DAT de wederpartij dit niet vermeldt in haar beslissing.*

*DAT dit toch een belangrijk element is.*

*DAT de wederpartij verzoeker integendeel heeft gedwongen een document te ondertekenen om het grondgebied te verlaten dat hij niet begreep.*

*DAT het recht van de eiser om gehoord te worden gerespecteerd had moeten worden.*

*Dat in dit geval niet kan worden aangenomen dat dit recht is gerespecteerd omdat er geen folk was.*

*dat verzoeker de reden van dit inreisverbod moet begrijpen.*

*dat de wederpartij de uitleg die verzoeker zo goed mogelijk heeft gegeven tijdens zijn hoorzitting, die niet in het Arabisch werd gehouden, waarschijnlijk niet heeft begrepen.*

*OVERWEGENDE dat verzoeker in het Engels probeerde uit te leggen dat het om een paspoort ging dat door een smokkelaar voor de reis was gemaakt.*

*DAT verzoeker een visum voor Brazilië had.*

*DAT de smokkelaar kennelijk het visum voor Brazilië had doorgekrast om een visum voor België aan te vragen.*

*DAT het paspoort van verzoeker, met uitzondering van het visum, echter geen vervalsing is.*

*DAT de wederpartij, zonder verzoeker te horen in een taal die iedereen begrijpt, van mening was dat verzoeker een gevaar was voor de openbare orde.*

*DAT verzoeker nog steeds niet begrijpt hoe zij tot deze conclusie konden komen zonder zijn uitleg te begrijpen en zonder deze in de beslissing weer te geven.*

*OVERWEGENDE dat de wederpartij zich er terdege van bewust is dat een persoon aan wie een inreisverbod is opgelegd, noodzakelijkerwijs moet wachten tot het verbod is verstreken, opgeheven of opgeschort voordat hij het land opnieuw kan binnenkomen.*

*Dat verzoeker bijgevolg drie jaar zal moeten wachten om in België internationale bescherming aan te vragen.*

*OVERWEGENDE dat de wederpartij, gelet op het voorgaande, de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de verplichting om administratieve handelingen formeel te motiveren heeft geschonden, alsook het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, op grond waarvan de wederpartij de zaak bijzonder en volledig moet onderzoeken en redelijk moet handelen.*

*Overwegende dat, gelet op al deze factoren, het in casu passend is de hieronder uiteengezette beschikking te bevestigen."*

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr.144.471).

Deze verplichting van uitdrukkelijke motivering waar de administratieve overheid toe gehouden is dient aan de bestemming van de beslissing toe te laten de redenen te kennen waarop deze gebaseerd is, zonder dat de overheid gehouden is de motieven van haar motieven uiteen te zetten.

De in het verzoekschrift geuite kritiek toont aan dat verzoeker de motieven kent, zodat in casu het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad

is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

In de bestreden beslissing wordt duidelijk gemotiveerd waarom een inreisverbod wordt afgeleverd en dit bij toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, waarin gesteld wordt dat:

*“§ 1 De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :*

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; (...)*”

Overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de duur van het inreisverbod vervolgens te worden bepaald rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven. In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding met betrekking tot artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: *“De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.”* (Parl.St. Kamer 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

Het bestuur heeft, gelet op artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, een ruime discretionaire bevoegdheid bij het bepalen van de duur van het inreisverbod (RvS 26 juni 2014, nr. 227.898; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

Het TARAP document in het administratief dossier vermeldt dat verzoeker op heterdaad is betrapt op feiten van het gebruik van valse documenten, met name een Syrisch paspoort waarbij pagina 32 en 33 van het paspoort is uitgewist alsook een valse verblijfskaart van Denemarken. Verzoeker vermeldt in zijn verzoekschrift dat het visum in het paspoort effectief vals is. Verzoeker betwist niet dat hij valse documenten heeft gebruikt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker gehoord werd. Hij heeft een lijst met vragen gekregen van de politie waarop hij in het Arabisch heeft geantwoord. De vragenlijst bevindt zich in het administratief dossier. Op geen enkel moment heeft verzoeker gewag gemaakt van zijn voornemen om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker werd niet teruggeleid naar zijn land van herkomst, maar werd toegelaten tot het grondgebied met een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker die het grondgebied van het Rijk nog niet verlaten lijkt te hebben, heeft tot op heden nog geen verzoek om internationale bescherming ingediend (dit werd ter terechtzitting bevestigd door zijn raadsman), terwijl hij daartoe wel de mogelijkheid heeft. Immers stelt artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet: *“Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”* Hierdoor worden zijn beweringen, die geen steun vinden in het administratief dossier, ernstig ondermijnd en laten deze niet toe te besluiten tot de kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissing.

Het begrip ‘openbare orde’ wordt door de rechtspraak van het Hof van Justitie als volgt bepaald: *“Uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.”*

Zoals hiervoor werd vermeld heeft verzoeker gebruik gemaakt van valse documenten. Verzoeker stelt zelf dat hij een visum voor Brazilië had maar dat dit werd doorgekrast. Het loutere feit dat de rest van het

paspoort niet veranderd zou zijn, doet natuurlijk geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van vervalste documenten. Hij werd overigens niet enkel aangetroffen met een vervalst visum, doch ook met een valse Deense verblijfskaart. Het gegeven dat deze documenten hem werden aangebracht door een smokkelaar, is irrelevant. Verzoeker heeft er zelf voor gekozen om gebruik te maken van deze documenten. Op grond van de vastgestelde feiten heeft de verwerende partij niet op een kennelijk onredelijke wijze vastgesteld dat verzoeker *“gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, (...) door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”*.

Het onderhavige inreisverbod is opgelegd binnen de grenzen van artikel 74/11, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Het betreft met name een “algemeen” inreisverbod van drie jaar. Er wordt geenszins gebruik gemaakt van de in het vierde lid voorziene mogelijkheid om een inreisverbod van meer dan vijf jaar op te leggen omwille van een ernstige bedreiging van de openbare orde of nationale veiligheid. Het element met betrekking tot de openbare orde vormt slechts één van de motieven waarom een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd.

Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat – bij het bepalen van de duur van het inreisverbod – geen afdoende onderzoek heeft plaatsgevonden omtrent de specifieke omstandigheden van zijn geval of enige specifieke omstandigheid ten onrechte niet in rekening is gebracht.

Verzoeker maakt met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

Met zijn betoog maakt verzoeker de schending van de motiveringsplicht niet aannemelijk. Evenmin toont hij aan dat het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. Evenmin toont hij aan dat er sprake zou zijn van rechtsmisbruik of dat zijn hoorrecht werd geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 7, 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet laat hij na uiteen te zetten waaruit de door hem aangevoerde schending zou bestaan. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 0,45 euro dient te worden terugbetaald.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

**Artikel 3**

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 0,45 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU